

lijke opstanding van allen die ontslapen zijn in Hem. Hij die gezegd had, 'Ik leg Mijn leven neer, om het weer op te nemen,' kwam uit het graf tevoorschijn door het leven dat in Hem was. De menselijkheid stierf; de goddelijkheid stierf niet. In Zijn goddelijkheid bezat Christus de macht om de banden des doods te verbreken. Hij verklaart dat Hij het leven heeft in Zichzelf om levend te maken wie Hij wil...

Christus is het leven zelve. Hij, die de dood inging, om te niet te doen die het geweld des doods had, is de Bron van alle leven. Er is balsem in Gilead, en er is een heelmeeester. Christus onderging een smartelijke dood onder de meest vernederende omstandigheden, opdat wij leven zouden hebben. Hij gaf Zijn kostbaar leven prijs om de dood te overwinnen. Maar Hij verrees uit het graf, en de talloze engelen, die kwamen om te aanschouwen hoe Hij het leven, dat Hij had afgelegd, weder opnam, hoorden Zijn woorden van triomfantelijke vreugde toen Hij uitriep boven het geopende graf van Jozef: „Ik ben de Opstanding en het Leven.” Id. blz. 51.

#### *Hoop voor de toekomst*

Waar kan men in onze dagen literatuur vinden die evenveel doet om Christus en Diens woord te doen leven en gedijen in de gedachten der mensen, als het geval is met de Geest der Profetie? Hier wordt het uitzicht voorgehouden aan allen, die in geloof uitzien naar de wederkomst van de Here Jezus Christus, en naar een lichtende toekomst.

„Een van de plechtigste en toch heerlijkste waarheden, geopenbaard in de Bijbel, is de boodschap van de wederkomst van Christus om het grote werk der verlossing te voltooien. Aan Gods pelgrimsvolk, dat zo lang moest verblijven 'in het land van de schaduw des doods' wordt een kostbare, blijde hoop geschonken in de belofte van de verschijning van Hem, Die de Opstanding en het leven is, om Zijn verbannen thuis te brengen. De leer van de wederkomst is de sleutel van de Heilige Schrift.” Grote Strijd, blz. 349 (GC 299).

En over het leven op de nieuwe aarde, dat de Schepper

zal brengen (Openb. 21, 22) schreef ze:

„In de Bijbel wordt de erve van de verlost en een vaderland genoemd. Hebr. 11 : 14-16. Daar voert de hemelse Herder Zijn kudde tot de fonteynen van levende wateren. De boom des levens geeft elke maand zijn vruchten, en de bladeren van de boom zijn tot genezing van de volken. Daar zijn altijd-vloeiende stromen, helder als kristal, en aan hun oevers werpen wuivende bomen hun schaduw op de paden die toebereid zijn voor de verlost des Heren. Daar verrijzen de heuvelen der schoonheid uit de wijde vlakten, en verheffen de bergen Gods hun fiere kruinen. In die vreedzame dalen, aan de oevers van die levende stromen, zal Gods volk, dat zo lang als pelgrims en zwervelingen gedooft heeft, een tehuis vinden.” Id. blz. 787 (GC 675).

Hier is de laatste schallende zin vol hoop in haar uitstekende werk „De Grote Strijd”:

„De grote strijd is geëindigd. Zonde en zondaren bestaan niet meer. Het gehele heelal is rein. Eén polsslag van overeenstemming en blijdschap slaat door de wijde schepping. Uit Hem, die alles geschapen heeft, vloeien leven, licht en blijdschap door de rijken van onbegrensde ruimten heen. Van het kleinste atoom tot de grootste wereld verklaren alle dingen, bezielde en onbezielde, in onbevelde schoonheid en volmaakte vreugde, dat God liefde is.” Id. blz. 791. (GC 678).